

Herstel ons, Vernieuw onze dagen als van ouds.

Wij hebben geleden onder terreur, valkuilen, ruïnes en vernietiging. Zij verheugen zich over onze hulpeloosheid. U hebt het onrecht gezien. U hebt de diepte van hun wraak gezien en alle complotten tegen ons. Er is geen wet meer. De wegen naar Pakistan rouwen, kijk, en zie onze schaamte. Zij die ons vervolgen zitten op onze hielen; wij zijn uitgeput en vinden geen rust.

Wij denken niet aan onze toekomst want de vijand heeft overwonnen. Mijn kinderen zijn hulpbehoevend want de vijand heeft getriomfeerd. Ik kreun van ellende en mijn hart bezwijkt.. Mijn ogen kunnen niet meer zien vanwege de tranen, mijn hart is uitgestort op de zee. De straf die mijn volk treft is erger dan die van Sodom, die werd in een moment omgekeerd en er was geen redding. Mijn jonge mannen en vrouwen zijn door het zwaard gevallen. Zij hebben hen gedood in hun woede.

Zij hebben hen afgeslacht zonder medelijden. Wie kan ons genezen? Wie kan voor onze zaak opkomen?

Mijn land huilt s'nachts, tranen lopen over haar wangen, Er is niemand om haar te troosten, ze vind geen rustplaats. Verdriet heeft mijn huid en mijn vlees oud gemaakt en heeft mijn botten gebroken. Vrede is mij niet gegund: en ik ben vergeten wat voorspoed is. Kijk naar mijn ellende! Ik wordt van binnen gekweld en mijn hart is ongerust, er is alleen dood.

Toch kan er nog hoop zijn.

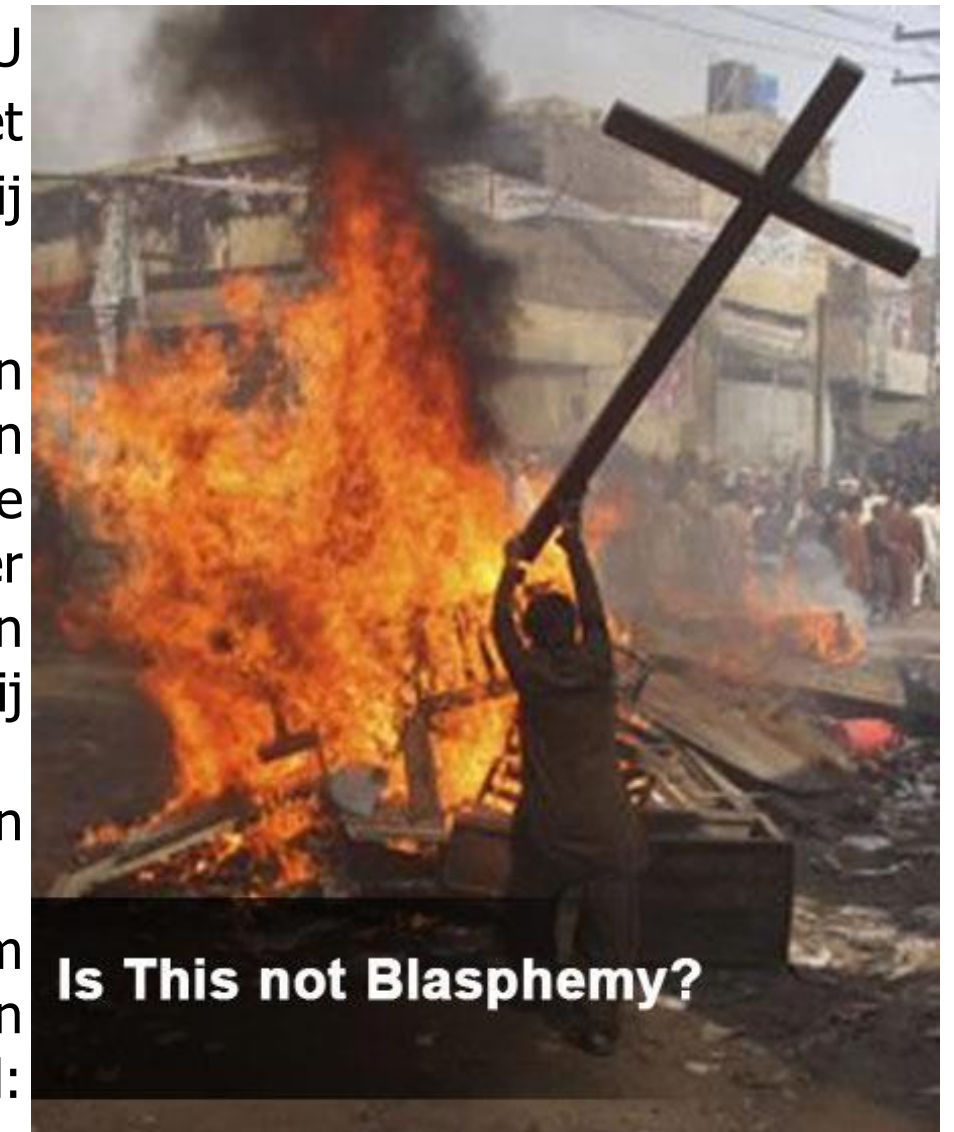
De jonge mensen zijn opgehouden met hun muziek. Blijdschap is weg uit hun hart. Ons dansen is veranderd in rouw. Zelfs de jakhalzen geven hun jongen melk, maar mijn volk is harteloos geworden zoals struisvogels in de woestijn.

De kinderen bedelen om brood, maar er is niemand die hen het geeft. Hun vel kleeft om hun botten, ze zijn zo droog als stokken. Zij die door het zwaard werden gedood zijn beter af dan zij die door de honger sterven. Mijn priesters en mijn oudsten komen om in de stad terwijl zij zochten naar gerechtigheid om zich zelf in leven te houden. De priesters wordt geen eer bewezen en de oudsten geen gunst.

Het hart van de mensen roept tot de Heere. De koningen der aarde geloofden het niet, en ook de volken van deze wereld geloofden het niet. Mensen hinderden ons bij elke voetstap, daarom konden wij niet meer door onze eigen straat gaan. Onze einde is nabij, onze dagen zijn geteld want ons

einde is gekomen. Wij riskeren ons leven om een brood. Onze huid is zo heet als een oven, koortsig van de honger. Daarom bezwijken onze harten, vanwege deze dingen zijn onze ogen dof.

Waarom hebt u ons zo lang alleen gelaten? Herstel ons, hernieuw onze dagen als vanouds.

Door Kaleem Saleem vertaald door Herman Kesting

King David Ministries
www.kingdavid-ministries.org